

Šel tam

HONEM

a pak si zoufal nad talonem

První nezávislý mariášový časopis

číslo 1 (8)

leden 1997

ročník 2.

1

Začátečník

Rok se s rokem sešel, máme tu novou VČS, tentokrát o to důležitější, že se jedná o výroční schůzi volební. V době, kdy píšete tento článek neznám ještě složení kandidátky nového výboru, přesto bych chtěl učinit několik poznámek.

Za těch několik, nevím přesně kolik, let práce ve výboru jsem si všiml, že se předsednictvo VSLM a posléze ČSM dalo zhruba rozdělit do tří typových skupin:

1. skupina, které pracovně nazývám **nezúčastnění**, nikdy nebyla příliš velká a spolupráce s nimi byla vždy kupodivu bezproblémová, asi z toho důvodu, že byli nezúčastnění.

2. skupina - tzv. **neaktivní přemýšliví**, těch už bývalo více a spolupráce s nimi byla již problematičtější, protože často prosazovali momentální nápady, bez důkladného rozboru.

3. skupina - tzv. **aktivní přemýšliví**, s těmi byla spolupráce velice komplikovaná, neboť se vždy jednalo o silné osobnosti, které měly své argumenty podloženy statistikami, důkladnými rozborů a dlouhými hodinami přemýšlení. Dosáhnout kompromisu a nějakého rozhodnutí, sešli-li se ve výboru takovito tři či čtyři lidé, bylo několikahodinové, nadlidské úsilí. Přesto pouze oni byli a jsou hybnou pákou mariášového hnutí. Pouze oni dostali soutěžní mariáš na takovou úroveň jaká je nyní a nám nezbyde než se smutkem v srdci vzpomínat na osobnost, jakou byl Zdeněk Rudolf st. a tiše doufat, že se do aktivního mariášového života vrátí Vladimír Šubrt a Zdeněk Jiřík.

Vzhledem k tomu, že poprvé v historii organizovaného mariášového hnutí dojde k tajným volbám z kandidátky, která bude obsahovat větší počet lidí, než bude počet členů výboru, proto **VOLTE UVAŽENĚ**, neboť hybnou pákou jsou lidé, patřící do třetí skupiny, těch mnoho není a bývají to lidé, s kterými je někdy těžko vyjít. Obzvlášť uváženě volte i z toho důvodu, že v posledních letech se objevila ve výboru ještě skupina čtvrtá, kterou je **velice těžko nazvat**, byť jen pracovně. Jedná se o osobnosti, kteří, zdá se že nevědomě, provádějí velice nenápadnou destrukci a snaží se snad dostat do čela ČSM, možná z toho důvodu, že by se výhledově mohla stát tato funkce placenou. Neuvědomují si asi, že mariášovému hnutí a současně s tím i ČSM velice škodí.

Přeji Vám tedy šťastnou volbu výboru a mnoho úspěchů v novém mariášovém ročníku 1997.

Místo úvodníku jedno "Sdělení"

KOMU: Miroslav Kučava, předseda ČSM
OD: Vladimír Holan
DATUM: 9.12.1996
VĚC: revize odstoupení z výboru ČSM

Pane předsedo!

Po zvážení celého průběhu konference výboru ČSM v Mariánských Lázních ve dnech 7. a 8. 12. 1996 a z důvodů některých možných následků, které mohou vyplynout z rozhodnutí, která byla učiněna na této, jsem dospěl k následujícím rozhodnutím:

1. Z funkce člena výboru ČSM a člena komise STK a IK odstupuji v plném rozsahu, tedy i včetně zpracování a vyhodnocování výsledků si nadál si nadále musíte opatřit jiným způsobem.

2. Nereflektuji dále na funkci rozhodčího.

3. Z tiráže časopisu Honem ve větě "pro potřebu vlastní a Českého svazu mariáše vydává" odstraňuji slova "a Českého svazu mariáše" a nadále si nepřeji, aby byl časopis uváděn jako aktivita ČSM.

4. Žádám tímto, aby bylo mé jméno vypuštěno s materiálu ČSTV, kde jsem veden jako sekretář a kontaktní osoba.

Důvodů pro tato má rozhodnutí je hned několik.

ad 1. K tomuto rozhodnutí jsem došel až po důkladném promyšlení celé záležitosti a zvážení toho, že moje další práce v této oblasti by silně znehodnotila můj protestní odchod z výboru (nikdo by si vlastně nevšiml, že se něco změnilo). Víím že toto mé rozhodnutí postihne nejvíce ty nepravé lidi (Jančík, Kučava), ale přesto se pro toto řešení rozhoduji.

ad 2. Stejně jako bod 1., navíc ještě umocněn tím, že si nejsem jist podporou výboru (sboru rozhodčích) v případě, že by došlo někdy opět k protestu při potrestání člena výboru.

ad 3. K tomuto opatření sahám, abych se vyhnul případnému konfliktu, který by mohl nastat při odmítnutí zveřejnění něčeho, s čím bych, na rozdíl od výboru (tedy ČSM) nesouhlasil.

Další poznámky ke konferenci:

Ještě jednou a naposledy důrazně varuji před bezmeznou důvěrou v pana Čaplu. Jde o člověka pracovitého, pilného a obětavého, přesto bych nabádal k určité opatrnosti, co se mariášové ročenky týče. Slyšeli jsme všichni na konferenci "to už je hotové, to mám taky, to už jen dodělám..", ale neviděli jsme ani čárku, opominu-li pravidla, o kterých jsme diskutovali v Bříze a navrhli mnoho změn, aby jsme je po 14 dnech dostali přepracované, ale bez těchto změn.

Pokud dopustíte, a k tomu to podle mého názoru směřuje, aby mariášová ročenka byla monoautorské dílo, jsem přesvědčen, že půjde o dílo nezázivé a nezajímavé pro okruh čtenářů, kterému je určen, a hlavně, zcela neprodejné. Jsem přesvědčen, že si teď lehkověrně zahráváte s mnoho let pracně budovanou reputací ČSM, kterou můžete vydáním nepovedené oficiální tiskoviny ztratit v jediném okamžiku.

Práce výboru, přesto, že většina z Vás má opačný názor, se nezlepšila, řekl bych, že právě naopak. Problémy se řeší živelně, bez důkladné přípravy a analýz, a to včetně rozhodnutí zcela zásadních. Poskytnutí jakéhokoli materiálu k prostudování a vyřešení této problematiky na příští schůzi se rovná témuž, jako by tento materiál byl hozen do kanálu. Jako příklad uvedu materiály rozdané všem členům výboru v Horní Bříze o pracovním návrhu pravidel a o materiálu z pracovní schůzky na 3. turnaji o návrhu změn v případě špatně vyhlášených vítězů a nový postup při ukončování hry na turnajích.

Co se týče uspořádání pohárů, jsem si téměř jist, že do uzávěrky přihlášek nebyla jiná nabídka na uspořádání těchto turnajů, než od družstev Žďáru a družstva Doubravy, pod mou záštitou. Slova představitelů mariánskolázeňského mariáše o tom, že o uspořádání pohárů nemají zájem, ale že je pořádají, protože je nikdo nechce, považuji za chování líceměrné a navíc nepravdivé. Uspořádání tohoto turnaje mi bylo přislíbeno na schůzi výboru v Horní Bříze. Po více jak měsíci však přispěchali s protinávrhem a protože se objevil jiný kandidát na uspořádání, bylo o tomto návrhu hlasováno při nekompletní účasti výboru a nové hlasování po hodině, kdy byl již výbor kompletní nebylo povoleno.

Toto jednání považuji za svoji osobní urážku a přeji mariánskolázeňským, aby tento turnaj, který zjevně chtějí mít pod penzí, jim tak zůstal. Já osobně se těchto turnajů na protest nezúčastním, vyzvu ve svém časopise všechny hráče SČM k neúčasti a hráče ČSM i ostatních regionů vyzvu k bojkotu tohoto turnaje.

Vladimír Holan

Na vědomí: Ing. Jančík, předseda STK
časopis HONEM

Termínová listina 1997

Bude průběžně doplňována o další turnaje, o kterých se dozvíme

Datum	Město	Místo	Pořadatel	druh
25.01.1997	Kozolupy	motel NONSTOP	ČSM	licitovaný
01.02.1997	Kutná Hora	rest. V lorci	MU	křížový
01.02.1997	Nová Včelnice	?????	JČR	volený
08.02.1997	Říčany-Světice	rest. U Susů	MU	křížový
08.02.1997	Sudoměřice u Bech.	?????	JČR	křížový
15.02.1997	Družec u Kladna	rest. V rokli	ČSM	licitovaný
22.02.1997	Litošice	rest. Na rozcestí	MU	křížový
22.02.1997	Krátošice u Pl./Luž.	?????	JČR	volený
22.02.1997	Žďár u Mn.Hradiště	host. u Kašpárků	SČM	licitovaný
01.03.1997	Loket u Dol.Kralovic	motel U dálnice	MU	křížový
08.03.1997	Chlum u Třeboně	?????	JČR	volený
15.03.1997	Stod	hotel Praha	ČSM	licitovaný
15.03.1997	Přibyslavice	?????	MU	křížový
22.03.1997	Čepí	?????	MU	křížový
22.03.1997	Tábor	?????	JČR	křížový
22.03.1997	Holice	?????	SČM	licitovaný
29.03.1997	Bechyně	?????	JČR	křížový
05.04.1997	Uhlířské Janovice	ARCO	MU	křížový
12.04.1997	Přelouč	slavn.zakončení	MU	křížový
19.04.1997	Plzeň Bílá Hora	rest. OKTAN	ČSM	licitovaný
26.04.1997	Řadov u Stráže/Než.	?????	JČR	křížový
26.04.1997	Liberec	?????	SČM	licitovaný
03.05.1997	Častrov u Kam./Lip.	?????	JČR	volený
10.05.1997	Jindřich u Jin.Hradce	?????	JČR	volený+křížový
10.05.1997	Velké Popovice	pivovar	ČSM	dvojboj korunový licit.
17.05.1997	Doubrava u Mn. Hr.	host. u Lebedů	SČM	licitovaný
24.05.1997	Březnice	hotel Vlčava	ČSM	licitovaný
14.06.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	licitovaný
21.06.1997	Havířov	?????	SČM	licitovaný
12.07.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	trojboj
30.08.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	Č.pohár družs.licitovaný
31.08.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	Č.pohár jedno.licitovaný
13.09.1997	Staré Sedlo u Tach.	hotel Rustica	ČSM	licitovaný
20.09.1997	Žďár u Mn.Hradiště	host. u Kašpárků	SČM	licitovaný
04.10.1997	Zdice	Společenský dům	ČSM	licitovaný
11.10.1997	Liberec	?????	SČM	licitovaný
25.10.1997	Kaznějov	rest. Pluto-centrum	ČSM	licitovaný
08.11.1997	Pardubice	?????	SČM	licitovaný
15.11.1997	Říčany u Prahy	vzděl.středisko GAS	ČSM	licitovaný
29.11.1997	Jičín	?????	SČM	licitovaný
13.12.1997	* Sokolov	?????	ČSM	turnaj mistrů licitovaný

Vysvětlivky: ČSM - Český svaz mariáše
MU - Mariášová unie
* - turnaj je pouze pro zvané
SČM - Svaz českých mariášníků
JČR - Jihočeský region

Výsledky soutěže Top ten Big křivák

Ani drtivým závěrem a čtyřmi fleky na loženého betla v posledním turnaji Miroslav Giecek neohrozil první pozici Zdeňka Helíska, který taktickou hrou a velice pečlivým rozložením fleků (v každém poločase jeden) si svůj náskok s přehledem udržel. Můj tajný favorit Václav Květ vyšel v několika posledních turnajích naprázdno, Pavel Bartoš, přes mozek zakalený výparý C₂H₅OH, také také žádný úspěch nezaznamenal a Václav Bořík taktickým vynecháním několika turnajů v závěru roku svoji nadějnou pozici také neudržel, proto mi nezbyvá než blahopřát vítězi, který jako jediný v soutěži dokázal pokořit hranici více než jednoho fleku na každý turnaj.

Zdeněk Helísek se stal historicky prvním držitelem poháru "BIG KŘIVÁK ROKU" s dvanácti zaznamenanými fleky na loženého betla. Vzhledem k vývoji situace a změně osoby zpracovávající výsledky bude také pravděpodobně posledním držitelem tohoto ocenění. Nevím, jestli budoucí zpracovatel výsledků bude ochoten tuto statistiku vést, neboť přece jenom to nějakou tu hodinu práce představuje.

Big křiváci 1996

1.	Helísek	12	11.	Stibůrek	6
2.	Giecek	10		Svoboda J.	6
3.	Bartoš	9	13.	Bouše	5
	Bořík	9		Hobl J.	5
5.	Adámek	8		Holan	5
	Diviš	8		Janda	5
	Hovčák	8		Jeřábek	5
	Květ	8		Plzák L.	5
9.	Hrdlička	7		Rosol	5
	Podskalský	7		Starck	5
				Šobr	5

Bigkřiváčka Květa Hlizová se svými čtyřmi zásahy se nedostala ani do první dvacítky v mužích, i když jenom těsně.

Nová struktura soutěže?

Na základě pokynů z prosincové konference výboru v Mariánských Lázních, kde byl informativně zmíněn návrh nového modelu naší soutěže, pokládám za užitečné k následující diskusi jeho otištění v časopise HONEM.

Základní koncepce vychází z modelu základní část (JARO - 6 turnajů) a play off (PODZIM - 4 turnaje) a to ve dvou variantách, pracovně "regionální" a "svazová".

Z dnešního pohledu se jako příhodnější jeví varianta "svazová", která neklade zvýšené nároky na organizaci a finanční zajištění. Pokud dojde k nárůstu členské základny (velmi obtížně lze zajišťovat sály pro 150 a více lidí) a bude ustanovena funkce placeného sekretáře stala by se výhodnější druhá varianta.

Nová struktura soutěže počítá v play off s účastí dvou zástupců SČM, čtyř zástupců ČSM a vítěze Českého poháru. Ti hrají odděleně dva turnaje v západních Čechách, jeden ve východních Čechách a závěrečný v Praze, ostatní týmy pokračují např. podle níže uvedených variant. V případě zájmu z dalšího regionu lze herní systém přizpůsobit.

Základní část

"Regionální"

JARO (do prázdnin) - 6 turnajů hraje se ve dvou (v případě značného nárůstu hráčské základny ve třech) regionech, tzn. buď západočeský a středočeský vč. Prahy nebo (mariánskolázeňský, plzeňský a pražský region). každý v I. lize vystřídá všechny soupeře, I.liga 10 družstev, ostatní

Rozdělení do regionů (orientační) :

Západočeský (ZČ)

AC Oktan Plzeň (8)
Mariánské Lázně (18) †
Agaricus Kaznějov (12) †
KPVM Kozolupy (10)
Echo-Inzert Plzeň (8)
Ambo Stráž u T. (11)
KLM Ambo Stod (11)
Razítka Sokolov (14) †
Havránek Plzeň (6)
Triostav Plzeň (7)

Klimo Klatovy (6)
Klasik Aš-Hranice (12) †

"B" týmy

součty: 123

Postupují první dva z obou regionů a vítěz Českého poháru (podmínkou je rozumné umístění v I. lize).

"Svazová"

JARO (do prázdnin) - 6 turnajů I.liga 10 družstev, II. liga 10 družstev, ostatní hraje se pohromadě jako dosud, každý v I. a II. lize vystřídá všechny soupeře Postupují první čtyři a vítěz Českého poháru (podmínkou je rozumné umístění v I. lize).

Play off

"Regionální"

PODZIM - 4 turnaje každý v a/ a b/ skupině vystřídá všechny soupeře a/ 1.-2. I.ligy ZČ-ČSM + 1.-2. I.ligy SČ-ČSM + 1.a 2. ligy SČM + vítěz Českého poháru (7 družstev)

... vítěz ČR

Další postup závisí na přístupu regionů, např.:

b/ 3.-9. I.ligy ČSM (7 družstev)
c/ 10. I.ligy ČSM + ostatní

Středočeský (SČ)

TJ Mláďi Praha (13)
Pražský výběr (6)
KPŽE Rožmitál (9)
Ekolev Praha (13)
Mladý Smolivec (5)
NML Zdice (8)
Sokol Bratronice (8)
Agro Mělník (5)
Vajgar Jindřichův Hradec (15)
Ambo Číčov (5)

Barbaři Praha (6)
Výnos Praha (5)
MFF UK (7)

"B" týmy

105 (dle přihlášek pro rok 1997)

"Svazová"

PODZIM - 4 turnaje každý mimo poslední skupinu (d/) vystřídá všechny soupeře a/ 1.-4. I.ligy ČSM + 1.a 2. ligy SČM + vítěz Českého poháru (7 družstev)

... vítěz ČR

b/ 5.-10. I.ligy ČSM + 1.II.ligy ČSM (7 družstev) ... baráž o I. ligu
c/ 2.-8. II.ligy ČSM (7 družstev) ... vítěz II. ligy
d/ 9.-10. II.ligy ČSM + ostatní ... baráž o II. ligu

Poznámka: V důsledku připravované změny struktury soutěží v roce 1999 (týká se "svazové" varianty), dojde ke zúžení I. ligy, v soutěžním roce 1998 bude sestupovat do II. ligy 7 týmů a z II. ligy postupovat pouze jediný. II. ligu vytvoří 7 týmů sestupujících z I. ligy a 2.-4. tým z II. ligy.

-ančí-

Miss(is) mariáš 1996

Oproti veřejné anketě o Zlatou řít' na posledním turnaji jsem uspořádal ještě jednu tajnou anketu. Požádal jsem osobně pět hráčů mariáše, známých to zalců žen, aby se vyjádřili ke kvalitám žen, pravidelně se zúčastňujícím turnajů (mimoходом jsou celé čtyři). Body ke kterým se měli vyjádřit byly tyto: Společenské vystupování, herní úroveň, fyzické předpoklady a osobní sympatie. Výsledky byly velmi těsné a v podstatě rozhodla otázka herní úrovně, i když jeden znalec to, co si myslí o herní úrovni žen dokonce namaloval, sprosták jeden.

Vítězkou ankety Miss mariáš pro rok 1996 se stala:

Květa Hlízová

z družstva Bratronic. K tomuto úspěchu blahopřejeme.

Z turnajů

Zdá se, že dopisovatele postihl mor. Z patnácti turnajů, která se uskutečnily od posledního ligového kola v Praze do poloviny ledna mám příspěvky pouze od jednoho dopisovatele, když nepočítám sám sebe. Holt z turnajů, kterých se nezúčastním, zprávu těžko napíšu. A přitom vím, že se spousta hráčů turnajů zúčastňuje a někteří jsou dokonce úspěšní.

V Praze tradičně, televize, spousta cen, alkohol a hlad

Praha 16. listopadu 1996, Memoriál Zdeňka Rudolfa, 10. turnaj jednotlivců a 19. a 20. kolo 1. a 2. ligy družstev

V restauraci V zálesí v Praze 4 proběhl poslední turnaj loňského ročníku soutěže ČSM. Po poněkud nervózním očekávání, kolik lidí se ještě přihlásí, neboť v celé restauraci zbývala deset minut před uzávěrkou prezentace pouze tři volná místa, proběhl turnaj v Praze za účasti 133 hráček a hráčů podle tradice. Oběd se stal, jako každý rok, neřešitelným problémem. Nevím jaké mají zkušenosti jinde, ale v Praze je to již snad třetí rok vždy stejné, chybí asi pět obědů.

Vítězem turnaje se stal Martin Vacek ze Zdic, druhý jsem byl já a třetí místo obsadil Josef Berka z Echo-inzertu Plzeň. V soutěži družstev zvítězilo družstvo Rožmitálu, před Mariánskými Lázněmi A a Sokolem Bratronice.

V první lize zvítězilo podle očekávání družstvo Oktanu Plzeň, které za odměnu do posledního kola postavilo své náhradníky, kteří byli po celý rok v případě potřeby připraveni nastoupit do základního kádru. Bylo to hezké gesto od hráčů základní sestavy, kteří tím možná obětovali svoje lepší umístění v soutěži jednotlivců. Na druhém místě skončilo družstvo Mariánských Lázní A a třetí byl Agaricus Kaznějov, kde opora teamu, Jiří Hrdlička se tentokrát vůbec neprosadil.

Sestupujícími jsou podle očekávání Mělník, a trochu nečekaně Mariánské Lázně B, které, jak jsem psal v minulém čísle, dokáží pěkně vybuchnout. Zdá se, že trochu doplatily na zataktizování Sokolova, který do posledního kola ligy nasadil téměř kompletní lepší B team z druhé ligy. Je otázkou, jak si Sokolov poradí v letošním ročníku 1. ligy, kdy bude mít v soutěži dvě družstva, což je vždy velice náročné.

Ve 2. lize zvítězilo družstvo Razítek Sokolov B před Sokolem Bratronic a Percomem Plzeň. Družstvům Sokolova a Bratronic blahopřejeme k postupu do první ligy.

V celkovém pořadí jednotlivců zvítězil Miroslav Bouše z Rožmitálu, před Dušanem Hověžákem z Mariánských Lázní a Malým Velkým Mužem Josefem Berkou z Echo-inzertu Plzeň. V soutěži aktivity zvítězil Dušan Hověžák a produktivitu a titul kováře roku vybojoval Karel Kolečko z Mládi Praha. Vítězům blahopřeji, byť jsem se coby Sybila v minulém čísle neosvědčil.

Jičín 23.listopadu 1996 10. kolo ligy východočeské oblasti SČM

Závěrečný ligový turnaj v licitovaném mariáši pod hlavičkou SČM přilákal do Jičína 58 hráčů a hráček. Vítězství mezi jednotlivci získal mělnický borec Houžvička a v družstvech letos téměř tradičně tým Vratislavu Vratislavice. Suverénní letošní soutěže se stali po zásluze hráči z Vratislavic, kterým unikl pohár pouze v soutěži produktivity. Ten získal Vlastník z týmu Hobé Pardubice za 676 ziskových bodů. Nejcennější trofeje patří Veselému a to jak v soutěži jednotlivců, tak v soutěži aktivity se ziskem 3777 prémiových bodů. Jen to prasátko se mu zhublo o 410 korun. Stejně se vedlo i dalším hráčům, nejlepších pět v celkovém pořadí prohrálo poněkud zarážejících 1606 Kč.

Pořadí jednotlivců: 1. Houžvička (Mělník), 2. Veselý (Vratislavice), 3. Havíř (Jičín), zástupci ČSM 19. Strobachová (Kladno), 22. Holan, 25. Jančík (oba Ekolev), 27. Pomije (Mělník), 31. Hlízová (Kladno), 33. Čapla, 39. Holeček (oba Ekolev), 45. Sulkiewicz, 51. Duchek (oba Kladno).

Družstva: 1. Vratislavice, 2. KLM Žďár, 3. Žalud Liberec, 5. Mělník, 11. Ekolev, 13. Kladno.

Jednotlivci po 10 kolech : 1. Veselý, 2. Fajfr (oba Vratislavice), 3. Witala Michal (Havířov), 19. Holan (Ekolev), 23. Hlízová (Kladno), 28. Houžvička (Mělník), 29. Holeček (Ekolev), 35. Duchek (Kladno), 37. Jančík (Ekolev), 46. Václavík (Mar. Lázně), 47. Sulkiewicz (Kladno), 51. Nocar R. (Kaznějov), 52. Herink (Mělník), 53. Pomije (Mělník), 56. Čapla (Pražský výběr), 60. Viták (Kozolupy), 63. Molek (Echo-inzert), 68. Plzák L. (Oktan), 69. Fruhauf (Mladý Smolivec), 70. Strobachová (Kladno), 71. Šobr (Stod), 72. Berka (Echo-inzert), 78. Křížová (Mladý Smolivec), 81. Příbyl (Ekolev), 83. Kříž (Mělník), 85. Skuhravý (Mladý Smolivec), 88. Kříž L. (Mladý Smolivec).

Družstva po 10 kolech: 1. Vratislavice, 2. Havířov, 3. Holice, ... 9. Ekolev, 10. Kladno, 15. Mělník.

Malá poznámka k výše uvedené skutečnosti :

Každý soudný mariášník musí připustit, že primární by měly být peníze a nikoliv nahodilé fleky ohodnocené nepřiměřenými body, získanými většinou jen špatně sedícím spoluhráčem. Výsledková listina s tímto pohledem příliš nekorresponduje. Pokud nebude posílena hodnota peněz skončí naše turnaje asi takto. Kolem několika málo stolů flekují čtyřveřice hráčů, kteří spoléhají na štěstí a v jejichž hře nerozhoduje ani rozdaná karta, ani sehrávka. Noví hráči se neobjevují, pokud ano, tak nechápavě kroutí hlavou, proč padl flek na forhontu na strkací eso a stejně jako stávající odcházejí, neboť proč mají platit čtyřikrát za sebou strop, když si ve vedlejší hospodě mohou zahrát celkem slušný mariáš bez těchto excesů.

- ančí -

Team Loko Mariánské Lázně mistrem regionální ligy pro rok 1996

Dne 7.12.1996 skončila 12. kolem v restauraci luna v Mariánských Lázních západočeská regionální liga 8 členných družstev v licitovaném mariáši. Celoročního klání se zúčastnili teamy Loko Mariánské Lázně, Razítka Sokolov, Aš-Hranice a Karlovy Vary. Celkem se vystřídal v této soutěži 58 hráčů. Hrál se jednou za měsíc, a to střídavě v každém pořadajícím městě. Počáteční elán, zúčastnit se v plném obsazení 8členných družstev, však vydržel pouze teamům Loko Mariánské Lázně a Razítkům Sokolov. Posledních 4-5 kol družstva Aš-Hranice a Karlových Varů jezdila k utkání v neúplné sestavě, což se projevovalo v kvalitě regionální ligy. Teamy Mariánských Lázní a Sokolova doplňovaly tato neúplná družstva svými hráči. Tento manévr však několikrát poškodil team Loko Mariánské Lázně, neboť jeho hráči bojovali za tyto kluby, jako by patřili k nim. Zapůjčení hráči Loko Mariánské Lázně (Dienstbier, Rýdl, Giecek a Lodr) zahráli proti svým družstvům tak perfektně, že odsunuli svůj mateřský klub na méně bodovaná místa. Záporným jevem regionální ligy byla účast teamu Karlových Varů v 8. kole, kdy přijel k utkání pouze jeden hráč z osmičlenného družstva.

Pro zkvalitnění regionální ligy 1997 bylo dohodnuto nové složení teamů. Karlovy Vary se připojily k velice silnému teamu Razítek Sokolov, Stráž u Tachova se spojila s teamem Aš-Hranice. Pouze team Loko Mariánské Lázně zůstal pro rok 1997 neposílen žádnými cizími hráči, neboť má tak velkou hráčskou základnu, že by mohl postavit do regionální ligy 2 teamy. Příští ročník 1997 se pro velkou náročnost bude hrát pouze na 8 kol, a to v Sokolově a Mariánských Lázních.

Hráči Loko v ročníku 1996 hráli se střídavými úspěchy. Vše ovlivňovalo složení ostatních teamů. Přesto výrazné vítězství v družstvech a umístění šesti hráčů v první desítce je důkazem o kvalitě hráčů Loko Mariánské Lázně. Husarský kousek se povedl borecům Loko ve 4. kole, kdy zahráli rekord regionální ligy, a to v průměru 386,2 bodů na jednoho hráče. Tento rekord byl zapsán do análů Českého svazu licitovaného mariáše. Stablní formu prokazovali po celý rok až na některé výpadky hráči Loko Hověžák, Václavík, Horák, Stibůrek, Kavalír a Straka. Tito hráči se výrazně přičinili o celkové vítězství Loko Mariánské Lázně v družstvech pro rok 1996.

Klub Loko Mariánské Lázně je nejpočetnější oddíl České republiky v licitovaném mariáši. Jeho členská základna čítá 24 hráče. Loko hraje ještě 1. a 2. ligu ČSM. Osm hráčů hraje 1. ligu, 16 hráčů 2. ligu. Mimo ligy a regionální ligy se team Loko zúčastňuje ještě jiných turnajů v různých družích mariáše. Letos (1996) se zúčastnilo devíti turnajů, kde obsadilo čelní místa jak v jednotlivcích, tak i v družstvech. V roce 1997 pořádá agilní klub Loko Mariánské

Lázně open turnaj ve třech druzích mariáše (volený, křížový a licitovaný). Podrobnosti uvedeme v nejbližším vydání tohoto časopisu.

Celkové výsledky západočeské regionální ligy pro rok 1996

Jednotlivci		Družstva	
1.	Dušan Hovězák	Loko Mariánské Lázně	1. Loko Mariánské Lázně 58
2.	Ing. Alois Václavík	Loko Mariánské Lázně	2. Razítka Sokolov 44
3.	Pavel Horák	Loko Mariánské Lázně	3. Aš-Hranice 30
			4. Karlovy Vary 22

Chtěl bych touto cestou poděkovat za všechny hráče 1. a 2. ligy a regionální ligy pánům Ing. Václavíkovi a JUDr. Solehovi za celoroční bezplatné používání prostor v restauraci Luna v Mariánských Lázních, kterému se oprávněně říká "Mariášnický chrám".

Tento úspěšný výsledek jistě přispěje k celoročnímu hodnocení TJ Loko Mariánské Lázně, i k dobré propagaci malých sportů v Mariánských Lázních.

Stanislav Kavalír

Turnaj Mistrů

Sokolov 7. prosince 1996, Turnaj mistrů

Premiérový, první oficiální turnaj v Sokolově, uspořádala místní Razítka Sokolov. Jednalo se hned o turnaj mistrů, který by měl být setkáním špičkových hráčů obou českých mariášových seskupení, tedy ČSM a SČM.

Cenami byl tento turnaj dotován velice slušně, herní úroveň také ušla, ovšem společenská část a vystupování hráčů již bylo výrazně horší. Že by se vytvářela nová tradice?

Vítězem turnaje a tedy Mistr Mistrů pro rok 1996 se stal Karel Šobr ze Stodu, který zaznamenal po delší odmlce zase jeden významný úspěch. Na druhém místě skončil loňský Mistr kovářů Karel Kolečko z Mládi Praha, třetí místo vybojoval Vlastimil Houzvička z Mělníka. Na dalších místech se umístili Lubomír Kříž, Jiří Svoboda, Richard Nocar a sedmý byl neúspěšnější zástupce SČM Stanislav Vašák z Vratislavu Vratislavice.

Vítězem produktivity se stal, jak jinak, kovář kovářů Karel Kolečko, aktivitu vyhrál, také jak jinak, Dušan Hovězák, v tomto turnaji poněkud šilným výsledkem 699 premiových bodů při prohraných 410 korunách.

V Bratronicích přebuchtíno

21. prosince 1996 Bratronice, turnaj pro zvané k oslavě Vánoc a postupu do první ligy.

Těsně před Vánoce přivítaly Bratronice dvacítka nadšenců, kteří se nezalekli čerstvě napadlého sněhu a krutých mrazů. V sestavě hráčů se objevil nebývalý počet žen, celých pět, tedy čtvrtina zúčastněných, a to ještě paní Dr. Strobachová nechala doma své dcery, ncteře a ostatní příbuzenstvo ovládající mariáš, jinak by ženy hrály asi přesilovku.

Cen ve formě požívatin a popíjatin měli bratroničtí připraven dostatek, ovšem po uzavěrcce přihlášek se zjistilo, že přesto se na poslední dva nedostane. To vyřešil kapitán domácích Petr Bučil velice elegantně. Losem určil jednoho z domácích, který dostal za úkol být poslední a sám si vzal na starost předposlední místo.

Vítězem turnaje se stal Karel Podhorský z Mládi Praha, který si odvezl domů láhev whisky. Na druhém místě skončil "domáci" Jan Sulkiewicz, který si ovšem, díky velkému rozrušení z nebývalého úspěchu, cenu, asi pětikilovou domácí tlačenku, z turnaje neodvezl a jistě k velké radosti domácích ji tam zapomněl. Třetí místo obsadil opět domácí Josef Duchek.

Výsledky soutěže "O zlatou řiť"

Vítězem soutěže o Zlatou řiť za největší ostudu v ročníku 1996 se stal velice těsně, až větším ziskem druhých míst kandidát z čísla 4, pan Jiří Hrdlička z Kaznějova. Druhé místo obsadil pan Alois Václavík z Mariánských Lázní a na třetím místě se umístil pan Václav Bořík ze Sokolova.

Pořadí v této soutěži určila anketa na posledním turnaji, která byla nad očekávání úspěšná. Z rozdaných 45 anketních lístků se mi jich vrátilo 33, to je téměř 75 %. Celkové výsledky uvádí následující tabulka:

	1.m	2.m	3.m
1. Jiří Hrdlička	10	5	3
2. Alois Václavík	10	3	7
3. Václav Bořík	4	4	5
4. Ladislav Plzák	3	7	0
5. Lubomír Kříž	3	3	2
6. Jan Příbyl	3	2	3
7. Stanislav Kavalír	0	6	9
8. Karel Šobr	0	3	4

Bořík

Šobr

Pavel Kantorek

„Řeknu-li vám někdy, že jste debil, tak to znamená, že nejste, protože kdybyste byl, tak vám to nikdy neřeknu!“

Velmi zajímavé je diametrálně odlišné umístění kandidátů, kteří byli nominováni společně, tedy pánů Boříka a Šobra. Napadla mne určitá paralela, když jsem prohlížel staré obrázky mého oblíbeného kreslíře Pavla Kantorka. Snad mi to pánové Šobr a Bořík odpustí, že jsem použil jejich jmen, a pan Kantorek to, že jsem nepatrně pozměnil jeho obrázek a otiskl ho bez jeho vědomí a souhlasu.

Z odkazu Karla Poláčka

Cesta kolem světa v mariáši

Bylo to v roce sedmnáctém, když jsem přišel do Pirjatina, poblíže města Kyjeva, a tam jsem byl přidělen k šestému, teda hanáckému pluku. Vojna byla mírná, táborová, jenom na karauly se chodilo a čas od času držela se služba děžurných, což je jako naše tagšarž.

Tam tedy v tom Pirjatinu jsem poznal nějakého Vendelína Boudu, který byl pekařský od Prostějova a Hamzu Josefa, kterému přezdívali Izvozčík, protože měl kočárové nohy. Bouda měl staré, památné karty po tatínkovi; a tu chválu mu musím vzdát, že hrál andělsky. Zato Izvozčík byl kolikrát popleta. Moc se vyťahoval a flekoval bez příčiny.

Zatímco jsme prohrávali, děly se v Rossiji veliké věci. Národ si došel na cara-hosudara a povídá:

-- Není už тебе třeba, báťuško. Sami, -- povídají, -- si svoje věci budem spravovat. -- A od té chvíle hraje po celé Rusi muzika, národ se prochází městem a zpívá Marseillaisu. Mítink stihá mítink, řečí je všude houf, někteří volají -- Vojnu až do vítězného konce! -- jiní zase -- Mír a chleba! -- Tak se národ rozdvojil.

Tenkrát jsme byli velmi bohatí. Jej Bohu, my měli peněz! Byly romanovské rublíky i austrijské úplavice, maličké keranky, ukrajinské karbovance, které vydával nějaký hejtman Skoropadskij, vot germánská stvůra. Takový betl tenkrát, milí pánové moji, stál buď jeden romanovský nebo dva karbovance, či deset kerenek. Takový byl počet.

Charašó. V ten čas byla velká úroda betlů. Pamatuji se, jak jsme tenkrát vyřídili Izvozčíka. Měl on vám sedm zelených bez devítky, k tomu spodka kulového, kterým nesl, a sedmu a osmu červenou. Líbí betl to na pohled. Jářku: -- Flek! -- On:

-- Cože? To se točím! -- Vendelín ani nemrkl a volá: -- Tutti! -- Izvozčík, velká chloubka, viděl kolem sebe houf kibičů a točí se ještě jednou. V tom velkém rozjaření zapomněl, že má vynášet od té barvy, co má septimra, a nesl spodkem. Já zatkl, otočil zelené a už tam byl.

Chápete, že se tvářil kysele, když zpod blůzy tahal balíček červeňoučkých, aby poplatil. Nadal nám do basáků, chuligánů a čertů pruhovaných. Povídám: -- Nenadávej, Josef, nebo tě pohladím, až políbíš ruskou zemi. -- Na ta slova zmlkl, zamíchal a rozdal karty.

Naše hra byla přerušena zprávou, že se Germáni na nás tlačí. Odložili jsme karty, vzali vintovky a odebrali se k Bachmači, což jest takové menší město. Tam jsme natřeli Germáncům žaket. To bylo v březnu měsíci.

Od té doby nebylo pokoje a nebylo. Naložili nás do těplušek a vezli k Uralu. Na cestě až na Ural padal mně bídný list. Nepřejte si tu šerednou kartu vidět. Jdu na stovku -- koupím dvě plonkové desítky, jdu na betla, koupím dva krále, čubčí syny. No, karta, až se jednomu zle dělalo.

Ural! To máte takové kopečky nevysoké, porostlé smřčinami a břizkami. Vzpomněl jsem si na Beskydy a píchlo mě u srdce. Copak naši dělají, ani nevědí, že se táta fláká po všech sakramentech...

Tam na Urále je velký kámen a na něm na jedné straně nápis Evropa a na druhé Asie. Byl měsíc květen, všude zeleno a teplý větřík ševalil. Na pažit jsme usedli všichni tři, já s Hamzou Josefem v Evropě a Bouda Vendelín sedl si do Asie. Rozdali jsme karty. Jednou zvitězila Asie proti spojené Evropě, jindy zase Evropa vtrhla do Asie, aby tam poplenila kartu. Budiž zaznamenáno, že tam na Urále jsem vyhrál třikrát dvě sedmy... Bohužel museli jsme záhy zanechat hry, neb jsme vytrhli proti Čeljabinsku, tam je takové nádraží, jako příkladně v Holešově, obsadili nádraží a sebrali houf krasnoarmejců.

Já vám, pánové, nebudu líčiti, jak jsme táhli na Mariánovku, jak jsme ji zabrali a potom se vrátili do Čeljabinska jak potom jsme vytrhli na Jekatěrinburk a krutě tam bojovali. Tehdy nebylo klidu a pokoje... Ale jakmile jsme si svou věc vyřídili pak jsme se zase vrátili k působení.

Jeli jsme sibiřskou drahou na východ. Ani byste si nepředstavili, jak je svět veliký. Jedeš dnem i nocí, pořád rovina jako mlat, stepi nepřehledné, které obývá veliký pták, jménem drop. Je plachý a těžko se k němu přiblížit. A národ je tu pomíchaný šikmookými Mongolci, i jména stanic jsou taková podivná, jakoby maďarská: Šalja, Šamari, Kungur, Kordon, Razjezi... Nevysloviš, spíše jazyk polámeš. . .

Posledně jsme bojovali u Molebského závodu; pak už bylo po všem a my v klidu a pořádku ubírali jsme se po sibiřské dráze na východ. Tamhle v Tomsku poznali jsme nějakého Šimandla, byl mladší untěroficer, v civilu byl kočím u nějakého kořalečnicka na Mělníku. Povídá: -- Bratři, vezte mne k sobě, já si s vámi hodím; já mám karbanickou universitu. -- Beze všeho; ukaž, co umíš.

On tedy s námi válčil, byl takový zádumčivý a takové myšlenky pronášel: -- čím je karta lepší, tím je to lepší, jak říkával starý Kauders ve Voticích. -- A nad špatným listem se utěšoval: -- Lepší špatná, než vůbec žádná.

Musím říci, že od Tomska do Irkutsku měl jsem náramné štěstí na stovky. Boží požehnání se rozprostřelo nad moji kartou, až se všichni divili. Oplýval jsem majetkem a v Irkutsku děngy rozhazoval. Avšak moje štěstí nemělo dlouhého trvání. V městě Čitě, která leží už v Mandžurii, jsem urazil kartu. Měl jsem jít na dvě sedmy, ale pro strach jsem tak neučinil, neboť mi od pomáhající barvy scházely nejvyšší. A to se nemá. Když už válčíš dej se do toho, jaksepatří.

Potrestal mne bůh karbanu za moji malomyslnost a já od té chvíle neměl štěstí v podnikání. V Charbinu na nádraží uviděl jsem žida, co tam prodával vojínům i civilům bulky a malvu. Volám na něho: -- Livrej, pocem a plivni mi na kartu. -- Plívl a ani to nepomohlo. Prohrál jsem flekovanou červenou sedmu.

V tom Charbině ztratili jsme Šimandla. Uviděl tam nějakou báryšnu, hned byl v jednom plameni jako stoh, oženil se a milou Tamaru si odvezl domů. Ted', jak slyším, si vlasy rve, co to provedl. Neboť ona je nějaká jurodivá, jak Rusky bývají, a milému bratru Šimandlovi dělá těžkou vojnu. Inu je to osud člověka.

Kde jsem to přestal? Jo, u té flekované červené sedmy. Tak dále. Když jsme se šinuli k Vladivostoku vzešlo mi slunko slávy. Ani byste nevěřili, že na tomto úseku jsem zvitězil sedm durchů. Těsně před Vladivostokem stala se náramná švanda. Izvozčík hlásil červenou stovku se sedmou. Měl osm červených a žaludskou desítku se spodkem. Já žaludů postrádal a tak jsem statečně mazal. Izvozčík praštil kartami a volal: -- Dejte mi svátek, víckrát karty nechci vidět!

Na první pohled mi Vladivostok připadal jako Kojetín, ale pak jsem viděl, že je to velké město, větší než Olomouc. Táhne se ve velkém oblouku pode' l zálivu. Koukám na přístav a myslím si: -- Tak to je tedy to moře. -- A hned mi připadlo, co by tomu řekla žena, kdyby věděla, že táta právě v tento moment uviděl moře.

Ve Vladivostoku nás naložili na loď. Byla to loď jako dům, co se do ní vešlo je k neuvěření. Jeden pluk pěchoty i s trémem a jedna baterie. Máte to podívání, když nakládají koně. To vám mu uvážou pod břichem gurtu a jeřábem vyzvednou do výšky. Jeřáb se otočí, kůň visí jako bez vlády a jen se odevzdaně kouká, jak ho spouštějí do podpalubí.

Moře hučelo jako varhany, lodní šroub temně pod námi vrčel, ale my seděli pod ráhmem, vojenskou houni rozprostřenou a mazali jsme karty, až jiskry lítaly. Odted'ka se platilo opravdovými penězi, neb jsme ve Vladivostoku fasovali dolary. Některým bylo špatně a tak stáli u zábradlí a krmili delfíny. Jiní se však seskupili kolem nás a dívali se, jak to válíme. Celá ta cesta však až do Kobe, přístavu v zemi japonské, minula bez zvláštních příhod, až na to, že bratr Bouda udělal renonc.

V Japonsku jsme se dlouho nezdrželi. Brzy jsme byli opět na parolodi a Tichým oceánem jsme se plavili k americkým břehům. Povětří bylo bouřlivé, loď se kymácela a tak ze hry nebylo nic, protože přítom, jak to s námi házelo ze strany na stranu, bylo vidět do karet a list se stále prozrazoval.

Tu jsme dorazili do San Diega na kalifornském pobřeží. Jaká to krásná země! Všude plno slunce a palmy kvetou. My byli rádi, že máme opět pevnou zemi pod nohama; a když jsme vstoupili do vlaku, tu dali jsme se do nového zápolení. Tenkrát jsem byl pronásledován ještě

horším listem než v Mandžurii. Když jsem měl pěknou kartu, tak mi ji nenechali, a proto jsem přišel skoro o všechny své mince.

Až teprve v New Yorku se to obrátilo. Štěstí náramně mi vzešlo v tomto městě, kde jsou domy jako ohromné škatule, všude náramného povyku: lidi tam mají čtverhranné brady, a když mluví, skřípou zuby. Štěstí se mne drželo po celou plavbu Atlantickým oceánem a neopustilo mne ani v Brestu. Teprve ve Francii začalo mne to zase pronásledovat. Kromě toho stesk nás jímá a my se nemohli dočkat, až zas budeme v české zemi.

A v Benešově, pánové, spočítali jsme si hotovost a zjistili jsme, že jsme každý na svých. Z toho jsem poznal, že je země doopravdy kulatá. Jak jsme začali, tak jsme skončili... Ale všichni jsme se radovali, že po těch rozmanitých událostech a nesmírných protivenstvích jsme zase doma...

Společenská rubrika Na každého jednou dojde

Zlí jazykové tvrdí, že těsně před Vánoci vstoupil do stavu manželského poprvé a snad i naposled pan Jiří Batík, bývalá opora Viktorky Žižkov, Ekolva Prahy a nyní snad nová opora Pražského výběru. Že by hráč, kterého v mariáši známe jako velice zodpovědného a opatrného, byl ve svém sexuálním životě nezodpovědný a neopatrný? Nu co k tomu dodat? Snad jen: Tak Tě, Jirko, vítám mezi námi!

Soutěž "O zlatou řít"

Kandidátem prvního letošního čísla, byť časově jeho kandidatura spadá do loňského ročníku, je pan Pavel Bartoš z Pražského výběru. Na pražském turnaji, jehož byl pořadatelem, se dostavil, jak bývá u něho zvykem, ne zcela společensky ustrojen a mírně řečeno společensky unaven. V osvěžování alkoholem pokračoval dále a v druhém poločase jako zlatý hřeb poručil "rundu" u stolu v hracím sále. Povzbuzen tím, že nebyl přistižen, poručil druhou.

Jeho spoluhráči Ladislav Plzák a Karel Kolečko, demoralizování jeho nápořem podlehlí pokušení a svoji porci vypili. Odolat se podařilo pouze Dušanu Hověžákovi, který svůj příděl odložil mimo stůl, snad s tím, že si ho potom nechá zabalit a vezme si ho domů.

Ovšem při druhé rundě je štěstí opustilo a byli přistiženi jedním výborem. Výbor povolal vrchního rozhodčího a ten třem konzumentům odečetl po 50 premiových bodech a tento postih zaznamenal na stolový lístek. Některý z hráčů toto nevydržel nervově a zápis na lístku přeškrtnal. Nechci vyšetřovat, který z nich to byl, neboť bych tomu Plzákovi musel dát (ten vrchní rozhodčí jsem byl já, jak jistě tušíte) jediný trest, který vyplývá z našeho disciplinárního řádu za pozměnění zápisu na stolovém či osobním lístku a tím jest doživotní diskvalifikace. Byl myslím dostatečně potrestán ztrátou celkového 4. místa v žebříčku 1996.

Vyvrcholením byl pokus, těsně před předáváním cen, podat protest Pavlem Bartošem. Ovšem protest v duchu české povahy "Soused má kozu, pane Bože, dej, aby mu chcipla", tedy aby bylo 50 bodů odečteno i Hověžákovi. Tento protest jsem takticky odmítl přijmout, protože už vypršel časový limit 20 minut od skončení poločasu.

Na závěr Přežije rok 2000 ?

Ptáte se, kdo ? Náš většinou mariášové veřejnosti uznávaný Český svaz mariáše. Zatím, co členská základna potěšitelně narůstá, objevují se nové a to především mladé týmy (v Praze např. Barbaři, MFF UK, Pražská pětka), s prací výboru je to poněkud horší. Po odchodu protagonistů organizovaného mariáše (pp. Rudolf st., Šubrt, Jiřík) nezbývá ve výboru mnoho osobností a ten v podstatě jede pouze setrvačností, i když mu nelze upřít některé zásluhy. A není se čemu divit, neboť p. Kučava, který je už několik let předsedou a zároveň sám sobě jednatelem a kdo ví, čím ještě, opravdu nemůže na všechno stačit. Když pomínu pp. Vyšinku, Holana a Hobla, kteří odvádějí ve výboru standardní práci, mu ani "megalomanský" p. Čapla, ani ostatní "statisté" ve výboru příliš nepomohou.

Každý z nás "výborů" by si měl upřímně říct, co v poslední době ve výboru udělal a jestliže si opravdu na nic nevzpomene, měl by uvolnit místo jiným. Co mě však především znechucuje a bere chuť do práce jsou personální vztahy mezi některými členy výboru, který doposud vždy táhl za jeden provaz. Konkrétně se jedná o pp. Holana a Čaplu, záležitost z mého pohledu uzavřenou na společném sezení na jaře, ale přesto zjevně stále živou.

Ale abych stále jen nekritizoval a vrátil se k věci nebo spíš k položené otázce. Domnívám se, že výbor ve stávající podobě se již přežil. Co bude dál ukážou volby. Pokud si zvolíte stejné zástupce, myslím si, že se kolečka (nezaměňujte s kovářem roku) setrvačnicku zastaví.

Výbor, ve kterém bych rád dále pracoval, si představuji jinak. V současné době má výbor nesmyslně vysoký počet 12 členů bez konkrétní odpovědnosti. Po dobu než bude ustavena placená funkce sekretáře svazu, o jejíž nutnosti snad již nikdo dnes nepochybuje, by mohlo složení svazu představovat předsedu, hospodáře, jednatele, předsedu STK jako zástupce svazu a vedle nich 3 zástupci regionů (ML, Plzeň a Praha), kteří by zastupovali regiony a zodpovídali se jim v rámci svazu. Kronikář, rozhodčí a členové IK nemají bezprostřední vliv na práci svazu a jejich účast na zasedáních výboru by měla být řešena operativně. Na rozdíl od regionálních zástupců, jež jsou v kontaktu se "svými hráči" a tlumočí jejich názory a problémy. V neposlední řadě musí být do budoucna seznámeni s činností a řízením výboru v návaznosti na připravovaný nový model ligové soutěže.

A ještě výzva na závěr. Pokud se nad ročenkou, což byl jistě chválný nápad, nestmelila parta nadšenců, kteří by se do ní pustili (neviděl jsem z ní dosud ani čárku od redakčního týmu či její koncept od předsedy IK) odložte ji a věnujte se raději obrození výboru, protože výbor bez kvalitní ročenky být může, ale naopak to půjde dost těžko.

Ta druhá osoba množného čísla v předposledním odstavci není mým překlepem, neboť v následujícím volebním období nekandiduji, budu pracovat pro výbor pouze po dobu nezbytnou k předání agendy předsedy STK.

- ančí -

INZERCE

Pro potřeby časopisu HONEM sháním ke koupi, či k zapůjčení knihu Zdeňka Matěje Kuděje "Ve dvou se to lépe táhne". Vydána naposledy někdy začátkem šedesátých let. VH Opakuji tento inzerát, doufaje, že někdo z čtenářů tohoto plátku knihu vlastní. Jelikož Hráči Karla Poláčka pomalu docházejí a jiné vhodné literatury příliš není, potřebuji tuto knihu velice nutně abych Vás nemusel potom krmit spisy V. I. Lenina.

Všem zájemcům nabízím k nahlédnutí a mohu dodat na Vámi dodané disketě dílo mně neznámého pana Horáčka, které jsem sehnal na jedné BBS. Není to dílo převratné a nijak zvlášť poučné (alespoň pro mne) a ani bezchybné. Je v rozsahu asi 50 stran A4, pro začátečníky a mírně pokročilé poučné ovšem bude. Doporučoval bych toto dílko také členům integrační komise, neboť by mohlo jít o jednu z možností sjednotit pravidla a soutěžní zvyklosti v křížovém mariáši v Čechách. Doporučuji ho také k přečtení lingvistům a sběratelům mariášových rčení; těch je tam opravdu hodně. Upozorňuji ale, že pan Horáček si, zdá se, osobuje autorská práva, tak tedy opatrně s případným tištěním, či citacemi tohoto díla nazvaného:

PŘÍRUČKA KŘÍŽOVÉHO PĚTNÍKOVÉHO MARIÁŠE
s přihlédnutím ke hře honerů
Copyright by Jan Horáček

Praha
prosinec 1985
březen 1989

Honem	
<u>Holanův nepravidelný mariášovník</u>	
Vydává Ing. Vladimír Holan pro vlastní potřebu. Neprodejné.	
Šéfredaktor: Ing. Vladimír Holan	
Graf. úprava: Ing. Vladimír Holan	
Písař:	Ing. Vladimír Holan
Sazba:	Na dýchavičném IBM PC 386 v AMI PRO půjčenou HP LaserJet 4L
Příspěvky zasílejte na adresu:	
Ing. Vladimír Holan Čerčanská 24 140 00 Praha 4	
tel./fax (02) 472 13 22	